

ROZTARGAWAĆ (3) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); pierwsze oraz trzecie a jasne, drugie pochylone.

inf roztargawać (1) \diamond *praes 3 sg* roztargawå (1). \diamond *3 pl* roztargawają (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. roztargać.

1. Rozszarpywać, rozdzierać; *przen*: niszczyć, niweczyć, doprowadzać do upadku [co] (1) : á owfzemem ia ná tháki pokoy przyfzedł pułzczać miecz/ á zåwždy roftårgawác fpråwy iego. *RejPos* 334.

2. Rozpraszać, rozpędzać; *w przen* [co] (1) :

Szereg: »rozpłaszać a roztargawać« (1): Biádå páłterzom ktorzy rofpłåfzåiå á roftårgawåiå ftådå moie. *RejPos* 23v.

3. Leczyć, uśmierzać (1) : Też żyła [...] rzeczona Zaphena zacięta [...] każdy wrzod/ macicze bolenie, nyrek/ mófzen męzkich, y krzyżow: roztargawa, Scijatikę y wfelkę podogrę leczy. *FalZioł* V 59.

Synonimy: 1. rozdzierać; 2. rozpraszać; 3. goić, leczyć, uzdrawiać, wywodzić.

Formacje współrdzenne cf TARGAĆ.

ALKa